

142**DEKRET**

z dnia 14 kwietnia 1948 r.

o zmianie dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekreście z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r.

Nr 40, poz. 198) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 9:

- a) w pkt 11 kropkę po wyrazach końcowych zastępuje się przecinkiem,
- b) dodaje się nowe pkt 12) i 13) w brzmieniu:
„12) grunty zryte w czasie wojny 1939 — 1945 r. (okopy, rowy przeciwczołgowe) — na okres lat 2, licząc od roku następnego po ich zniwelowaniu (zasypaniu),

13) ogrody działkowe odpowiadające warunkom określonym w dekreście z dnia 25 czerwca 1946 r. o ogrodach działkowych (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 208).“;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek, poza przypadkami określonymi w ust. 2 i 3, wynosi od podstawy opodatkowania (art. 7) przeliczonej na równowartość:

- 1) do 10 kwintali żyta — 3% podstawy opodatkowania,
- 2) ponad 10 do 20 kwintali żyta — 5% podstawy opodatkowania,
- 3) ponad 20 do 30 kwintali żyta — 6% podstawy opodatkowania,
- 4) ponad 30 do 40 kwintali żyta — 8% podstawy opodatkowania,
- 5) ponad 40 do 50 kwintali żyta — 10% podstawy opodatkowania,
- 6) ponad 50 do 100 kwintali żyta — 12% podstawy opodatkowania,
- 7) ponad 100 do 130 kwintali żyta — 14% podstawy opodatkowania,
- 8) ponad 130 do 150 kwintali żyta — 15% podstawy opodatkowania,
- 9) ponad 150 do 180 kwintali żyta — 16% podstawy opodatkowania,
- 10) ponad 180 do 250 kwintali żyta — 17% podstawy opodatkowania,
- 11) ponad 250 kwintali żyta — 18% podstawy opodatkowania.

Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne w dwu lub więcej gminach na obszarze jednego powiatu, podatek oblicza się według stopy procentowej przypadającej od łącznej podstawy opodatkowania, ustalonej dla każdego z tych gospodarstw.

Równowartość określa się według ceny ustalonej w trybie art. 7 ust. 3.“;

3) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzwyczajne okoliczności istotnie osłabiające zdolność płatniczą podatnika, np. klęski żywiołowe, długotrwała choroba, nieszczęśliwy wypadek, mogą być podstawą do

zmniejszenia przez władzę wymiarową z urzędu lub na wniosek podatnika podatku najwyżej o 50% w tym roku podatkowym, w którym okoliczności te zaszły. W wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych przypadkach może nastąpić nawet całkowite zwolnienie od podatku.“;

4) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Podatek płatny jest w dwóch równych ratach do dnia 1 kwietnia i do dnia 1 listopada każdego roku.

2. W przypadku nieotrzymania nakazu płatniczego do dnia 1 marca roku podatkowego, podatnik obowiązany jest wpłacić do dnia 1 kwietnia roku podatkowego zaliczkę na podatek w wysokości połowy podatku, wymierzonego za rok ubiegły.

3. W przypadku uiszczenia tytułem zaliczki na podatek (ust. 2) kwoty niższej niż wymieniona w nakazie płatniczym jako pierwsza rata, podatnik winien uiścić różnicę w ciągu miesiąca od dnia doręczenia nakazu płatniczego.“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

w z. Stanisław Kowalewski